

مطالعه وضعیت آبهای زیرزمینی دشت جیرفت به کمک مدل PMWIN

علی پورسیدی^۱ و حیدرعلی کشکولی^۲

^۱- نویسنده مسئول: فارغ التحصیل کارشناسی ارشد آبیاری و زهکشی دانشگاه شهید چمران اهواز Ali_p.seyedi@yahoo.com

^۲- استاد دانشکده علوم آب دانشگاه شهید چمران اهواز

تاریخ پذیرش: ۱۳۹۱/۶/۲۱

تاریخ دریافت: ۱۳۸۹/۱۲/۸

چکیده

در این مطالعه تغییرات سطح ایستابی آبخوان دشت جیرفت با مدل کامپیوتری PMWIN5.3 شبیه‌سازی شد. برای واسنجی مدل از داده‌های اندازه‌گیری شده سطح ایستابی در ۴۱ چاه مشاهده‌ای در یک دوره شش ساله (۱۳۸۱ تا ۱۳۸۶) استفاده گردید. تخمین پارامترهای هدایت هیدرولیکی افقی، ضریب آبدهی ویژه و میزان تغذیه با استفاده از بسته نرم افزاری PEST با تطابق ارتفاع سطح ایستابی اندازه‌گیری شده و به‌دست آمده از اجرای مدل انجام پذیرفت که با توجه به وضعیت زمین شناسی منطقه میزان هدایت هیدرولیکی افقی از ۰٫۱ متر در روز تا ۱۲ متر در روز و ضریب آبدهی ویژه از ۳ تا ۵ درصد در قسمت‌های مختلف دشت جیرفت به‌دست آمد. صحت سنجی مدل در دوره شش ماهه ۱۳۸۷ نشان داد که مقادیر سطح آب پیش‌بینی شده توسط مدل با مقادیر مشاهداتی از توافق خوبی برخوردارند و جذر میانگین مربعات خطا ۰٫۸۶۵ به‌دست آمد. نتایج بدست آمده از مدل شامل پیش بینی تغییرات سطح ایستابی آبخوان دشت جیرفت در چهار سال آینده می باشد.

واژه‌های کلیدی: آبخوان دشت جیرفت، نرم افزار PMWIN5.3، هدایت هیدرولیکی افقی، آبدهی ویژه، مقادیر تغذیه، کد PEST

مقدمه

غیرماندار در آبخوان‌های غیرهمگن در مسائل هیدروژئولوژی را مطرح کرد. او نیاز به یک تحلیل ناحیه‌ای از آبخوان را احساس نمود و روشی را برای محاسبه توزیع نفوذپذیری آبخوان با استفاده از تغییرات سطح آب ارائه نمود (۷).

رینولدز و اسپیریول^۱ از مدل Modflow به منظور شبیه سازی منطقه‌ای به وسعت ۱۳۰۰ مایل مربع در ایالت کارولینای شمالی جهت توسعه بهره برداری از آب زیرزمینی این منطقه استفاده نمودند (۱۷).

پینزوهیل^۲ در یک مطالعه با به کاربردن Modflow به این نتیجه رسیدند که در روش مدل سازی معکوس با برآورد مقادیر پارامترهای آبخوان اگر چه تقریبی و نامعقول هم باشند می‌توان مدل‌های مفهومی بهتری ارائه نمود. این دو محقق در مورد فواید و مشکلات مدل سازی آبهای زیر زمینی بحث کرده‌اند و شرایط مختلفی را در مدل معکوس معرفی کرده‌اند (۱۵).

کومار و همکاران^۳ با استفاده از PMWIN تأثیر ارتفاع بند

عموماً خاورمیانہ با دو خصوصیت کمبود آب و رشد سریع جمعیت شناخته می‌شود. بنابراین آب مهمترین فاکتور لازم برای پیشرفت در آینده این منطقه به شمار می رود. مساله کمبود آب برای کشورهایی چون ایران که دارای آب و هوای خشک و نیمه خشک می‌باشد از دیر باز مطرح بوده است لذا دسترسی به منابع آب جهت مصارف شرب، کشاورزی و صنعت اهمیت ویژه دارد (۱۲). اولین بار در سال ۱۹۳۳ به‌منظور مطالعه حرکت جبهه آب به داخل آبخوان و همچنین اثر تغییر فواصل چاه‌ها در وضعیت آبخوان از یک مدل قیاسی ساده از نوع ورق هادی استفاده شد (۱۶). روند سیر تکاملی این شاخه از علم نیز مانند بقیه علوم دارای نوساناتی بوده است به‌طوری که در یک مرحله حرکت آن سریع تر و در مرحله‌ای دیگر کند تر گردیده است (۲). از آنجایی که کاربرد مدل‌ها در حل مسائل و مشکلات مربوط به منابع آب بسیار گسترش پیدا کرده است تحقیقات زیادی در زمینه‌های مختلف تاکنون انجام گرفته که ذکر تمامی آنها از حوصله این بحث خارج می‌باشد. چون در این تحقیق از یک مدل ریاضی - عددی استفاده شده است فقط به تعدادی از این نوع مطالعات که با استفاده از مدل‌های ریاضی انجام پذیرفته، اشاره می‌شود. استالمن در سال ۱۹۵۶ اولین کسی بود که از روش تفاضل محدود برای حل معادلات حاکم بر جریان دو بعدی

1-Reynolds and Spruill

2-Poeter and Hill

3- Kumar et al.

منطقه مورد مطالعه

حوضه آبریز دشت جیرفت بخشی از حوضه غربی جازموریان است که بین طول‌های جغرافیایی ۵۷ درجه ۱۵ دقیقه و ۵۸ درجه ۱۷ دقیقه شرقی و عرض‌های جغرافیایی ۲۸ درجه ۱۲ دقیقه و ۲۹ درجه ۱۳ دقیقه شمالی، در جنوب ایران و در استان کرمان قرار گرفته است. وسعت دشت جیرفت ۲۲۴۷ کیلومتر مربع و ارتفاع آن از سطح دریا بین ۵۵۰ تا ۸۰۰ متر متغیر است. این منطقه از نظر آب وهوایی جزو مناطق نیمه خشک به شمار می آید و متوسط بارندگی سالانه آن در یک دوره دراز مدت ۴۰ ساله ۱۷۰ میلی‌متر می‌باشد(۹).

هیدروژئولوژی و بهره‌برداری از سفره آب زیرزمینی

در دشت جیرفت دو نوع سفره آزاد(سطحی) و تحت فشار (در زیر سفره آزاد در مرکز دشت جیرفت) وجود دارد. وجود پنج گسل اصلی(گسل‌های سبزواران، جیرفت، دوساری، کهنوج و سرگریج) در منطقه از دیدگاه هیدروژئولوژیکی بسیار حائز اهمیت می باشد زیرا این گسل‌ها در هدایت جریان‌های آب زیرزمینی از بخش کوهستانی به سوی دشت و افزایش تراوانی در یک پهلوی گسل آبرفتی نقش بسیار ارزنده و موثری دارند (۵). در محدوده دشت جیرفت و بر اساس آخرین آمار برداری در سال ۱۳۸۴، حدود ۵۱۲۹۰ چاه(نیمه عمیق و عمیق)، ۱۰۹۰ چشمه به ۲۹۴ قنات وجود دارد که تخلیه‌ای بالغ بر ۹۵۰ میلیون متر مکعب در سال را به آبخوان دشت جیرفت اعمال می‌کنند. از این میزان تخلیه، بخش صنعت با مصرف ۰٫۲۶ درصد میزان کل تخلیه، کمترین مقدار و بخش کشاورزی با ۹۴ درصد بیشترین میزان بهره‌برداری را به خود اختصاص داده‌اند. برای نشان دادن نوسانات سطح ایستابی در کل دشت جیرفت از آمار ۷۴ چاه مشاهده‌ای استفاده شد. بر اساس نوسانات سطح ایستابی این چاه‌های مشاهده‌ای در یک دوره هفت ساله (۱۳۸۰ الی ۱۳۸۷) سطح ایستابی آبخوان تقریباً به میزان ۱٫۳۲ متر در سال افت کرده است(۹).

مواد و روش‌ها

کد کامپیوتری و مراحل ساخت مدل

در این تحقیق برای شبیه‌سازی آبخوان دشت جیرفت از نرم افزار PMWIN 5.3 به‌خاطر کارایی بالای این مدل در شبیه سازی جریان آب زیرزمینی، استفاده شده است. معادله حاکم بر جریان در محیط متخلخل اشباع در فرم سه بعدی به صورت زیر می باشد:

$$\frac{\partial}{\partial x} [K_x \frac{\partial h}{\partial x}] + \frac{\partial}{\partial y} [K_y \frac{\partial h}{\partial y}] + \frac{\partial}{\partial z} [K_z \frac{\partial h}{\partial z}] = S_s \frac{\partial h}{\partial t} - I \quad (1)$$

وال برد^۱ را بر تغییر سطح آب در طول رودخانه هانگتون شبیه‌سازی کردند(۱۳). بارتل^۲ با استفاده از Modflow به بهترین گزینه‌های مدیریتی در مورد میزان اختلاط منطقه‌ای منابع آبی در آلمان و غرب آفریقا دست یافت(۱۱).

رونکانن و کلو^۳ مدل‌سازی فرآیندهای هیدرولیکی و جریان تصفیه آب مرداب‌های تشکیل شده بر روی اراضی تورب در شمال فنلاند را به کمک Modflow انجام دادند(۱۸). توسلی و چیت‌سازان با استفاده از مدل عناصر محدود، آبخوان دشت مهیار را شبیه‌سازی و مقادیر هدایت هیدرولیکی و آبدهی ویژه آبخوان را به روش سعی و خطا بهینه نمود. سپس با استفاده از مدل ساخته شده، شیوه‌های مختلف بهره‌برداری تلفیقی از آب زیرزمینی و آب انتقالی از زاینده رود به دشت مهیار را بررسی و گزینه برتر را انتخاب کردند(۱۱). سروری از مدل VisualModflow برای شبیه‌سازی آب زیرزمینی دشت دوسلق استفاده کرد و پس از واسنجی مدل به روش دستی، سعی و خطا و به‌دست آوردن مقادیر شبیه سازی شده نزدیک به مقادیر مشاهده‌ای، از نرم افزار PMWIN برای بهینه سازی پارامترهای هیدروژئولوژیکی دشت استفاده کرد(۳). کاظمی آذر آب زیرزمینی دشت رفسنجان را با استفاده از نرم افزار Modflow شبیه‌سازی کرد و اثر زیست محیطی ناشی از پمپاژ آب زیرزمینی را بررسی نمود. در تحقیق مورد اشاره ضرایب هیدرودینامیک آبخوان تصحیح و میزان افت سطح ایستابی و فرونشست زمین محاسبه گردید(۳) نکوآمال کرمانی با استفاده از نرم افزار PMWIN آبخوان دشت بوچیر حمیران را شبیه‌سازی و پس از به‌دست آوردن ضرایب هیدرودینامیکی آبخوان این دشت با استفاده از کد PEST به این نتیجه رسیدند که برای جلوگیری از روند افت سطح ایستابی در دشت بوچیر حمیران باید ۳۰ درصد از تخلیه چاه‌های بهره‌برداری کاسته شود(۸).

حوضه آبریز دشت جیرفت بخشی از حوضه غربی جازموریان است که در جنوب ایران و در استان کرمان قرار گرفته است. برداشت بی‌رویه از آب‌های زیرزمینی آبخوان دشت جیرفت موجب افت سطح ایستابی این آبخوان گردیده است که این روند نزولی سطح آب از سال ۱۳۷۹ شدیدتر هم شده است. این امر می‌تواند اقتصاد منطقه را که بر پایه کشاورزی استوار است مورد تهدید جدی قرار دهد. در این مطالعه تغییرات سطح ایستابی آبخوان دشت جیرفت با مدل کامپیوتری PMWIN5.3 شبیه‌سازی شد. برای واسنجی مدل از داده‌های اندازه‌گیری شده سطح ایستابی در ۴۱ چاه مشاهده‌ای در یک دوره شش ساله (۱۳۸۱ تا ۱۳۸۶) استفاده گردید. تخمین پارامترهای هدایت هیدرولیکی افقی، ضریب آبدهی ویژه و میزان تغذیه با استفاده از بسته نرم افزاری PEST انجام پذیرفت.

1 - Val-Bird

3 - Barthel

3 - Ronkanen and Klove

طول زمان مدل‌سازی در دشت جیرفت شش سال (از فروردین ماه ۱۳۸۱ تا اسفند ماه ۱۳۸۶) می‌باشد. طول هر دوره تنش^۴ سه ماه در نظر گرفته شد و هر دوره تنش به دلیل ماهیانه بودن قرائت‌های سطح آب به سه گام زمانی تقسیم شد. بنابراین مدل ساخته شده دارای ۲۴ دوره تنش و ۷۲ گام زمانی می‌باشد. یکی از شرایط حل معادلات دیفرانسیل جزئی در آبهای زیرزمینی وجود شرایط اولیه است تا مدل بتواند از یک نقطه محاسبات را شروع کند. سطح ایستایی فروردین ماه سال ۱۳۸۱ به عنوان بار هیدرولیکی اولیه به صورت فایل میانمایی شده به مدل اعمال گردید.

ضرائب هیدرودینامیک آبخوان

در سال ۱۳۶۵ یک سری آزمایش پمپاژ بر روی تعدادی از چاه‌های بهره‌بردار و چاه‌های اکتشافی توسط مهندسی مشاور مه‌اب قدس انجام شده است که متأسفانه اطلاعات محدودی از این آزمایش‌های در دسترس است (۴). در نتیجه ضریب هدایت هیدرولیکی افقی^۵ در شرایط ماندگار و ضریب آبدی^۶ ویژه در شرایط غیر ماندگار در ضمن واسنجی مدل توسط کد PEST نرم افزار تخمین زده شدند. کد PES در واقع یکی از برنامه‌های پشتیبانی است که با محاسبه جذر میانگین مربعات خطا^۷ (RMSE) بین داده‌های مشاهداتی و محاسباتی سطح آب زیرزمینی چاه‌های مشاهده‌ای، به صورت تکراری و با به حداقل رسانیدن خطاها اقدام به واسنجی مدل می‌کند.

مقادیر تغذیه و تخلیه آبخوان

بر اساس اطلاعات ثبت شده از آمار منابع بهره‌بردار در محدوده مورد مطالعه دشت جیرفت، با توجه به ساعات کارکرد چاه‌ها، مقادیر تخلیه به صورت مترمکعب در روز به مدل اعمال شدند. در عین حال تعداد زیادی از چاه‌های بهره‌بردار فاقد آمار ثبت شده در واحد معاونت مطالعات پایه منابع آب استان کرمان بودند. بنابراین با توجه به مختصات چاه‌ها و همچنین اسامی مالکان آنها پرسش نامه‌هایی تهیه شد و با مراجعات مکرر در طول بهار ۱۳۸۷ تا حد امکان آماردبی خروجی و ساعات کارکرد این چاه‌ها تکمیل، و به مدل اعمال شدند. مقادیر تغذیه ورودی و تخلیه خروجی در مرزها با ایجاد ۲۳ مقطع با توجه به شبکه جریان و براساس رابطه داری در طول هر دوره تنش محاسبه و به صورت متر مکعب در روز به مدل اعمال گردید. در نرم‌افزار Modflow به دو طریق می‌توان آب برگشتی از چاه‌ها را اعمال نمود روش اول اینکه مقداری را که در حد معقول باشد (با توجه به الگوی کشت و میزان تبخیر و تعرق) از دبی خروجی چاه‌ها کسر نماییم

که در این معادله K_x, K_y, K_z مقادیر هدایت هیدرولیکی در جهات سه گانه مختصات کارتزین (LT^{-1}) ، I جریان حجمی بر واحد حجم (T^{-1}) ، h بار هیدرولیکی پتانسیومتری (L) و S_s ذخیره ویژه مواد متخلخل و (T) زمان می‌باشد. این معادله جریان آب زیرزمینی را در شرایط غیر متعادل در یک محیط غیرهمگن و غیر ایزوتروپ نشان می‌دهد. به جز سیستم‌های خیلی ساده، حل تحلیلی معادله فوق امکان پذیر نمی‌باشد بنابراین از روش‌های مختلف عددی برای حل تقریبی معادله استفاده می‌شود. نرم افزار Modflow برای حل این معادله از روش تفاضل محدود استفاده می‌کند (۱۴).

شبکه‌بندی محدوده مورد مطالعه

مدل ساخته شده به وسیله شبکه‌ای که دارای ۱۱۷ ردیف و ۴۷ ستون است، تقسیم بندی شده است. این شبکه از مربع‌هایی به ابعاد 1000×1000 تا 500×500 تشکیل شده است.

توپوگرافی سنگ بستر و توپوگرافی سطحی

با استفاده از نقشه‌های توپوگرافی منطقه با مقیاس ۱:۲۵۰۰۰ و ارتفاع مطلق چاه‌های مشاهده‌ای نسبت به سطح دریا، نقشه توپوگرافی سطح آبخوان رقمی گردید و با توجه به کاوش‌های ژئوالکترونیک و گزارش‌های موجود و لوگ چاه‌های اکتشافی در منطقه، نقشه تراز سنگ کف تهیه شد و در نهایت این نقشه‌ها به صورت فایل میانمایی^۱ شده، به مدل اعمال شدند.

تعیین نوع سفره آب زیرزمینی

با توجه به قرار گرفتن تمامی چاه‌های مشاهده‌ای در لایه آبدار سطحی زمین‌شناسی منطقه، وضعیت سفره آزاد به مدل اعمال شد (۴).

تعیین شرایط مرزی

در محدوده مورد مطالعه دشت جیرفت در بخش‌های شمالی و شرقی مرزهای فیزیکی^۲ از نوع مرز کوه و در سراسر بخش غربی، از نوع گسل به مدل اعمال شدند. با توجه به نقشه زمین‌شناسی منطقه (شکل ۱) و شبکه جریان آب‌های زیرزمینی آبخوان دشت جیرفت (شکل ۲)، در بخش‌های شمالی، شرقی و غربی مرزهای هیدرولیکی از نوع مرز با شدت جریان مشخص^۳، به مدل اعمال شدند.

در شکل ۳ مرزهای فیزیکی با سلول‌های خاکستری رنگ و مرزهای هیدرولیکی با سلول‌های سیاه رنگ مشخص شده‌اند.

شرایط اولیه و انتخاب گام‌های زمانی

- 1- Interpolated file
- 2- Physical boundary
- 3- Neumann boundary

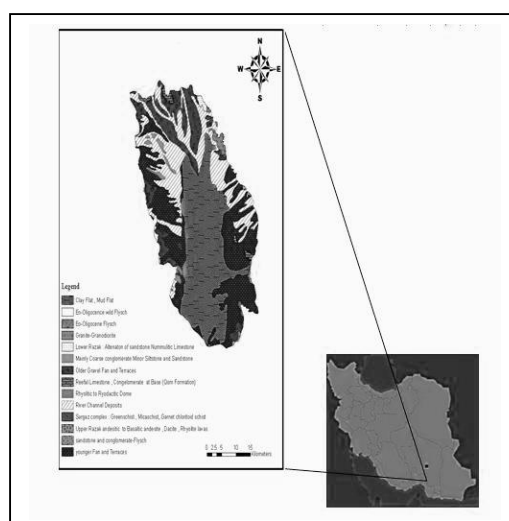
- 4- Strees Period
- 5- Horizontal hydraulic conductivity
- 6- Specific yield
- 7- RMSE

برداشت از آب زیرزمینی در دشت جیرفت بیش از چهار متر می‌باشد میزان تبخیر از سطح سفره آب زیرزمینی ناچیز فرض شد.

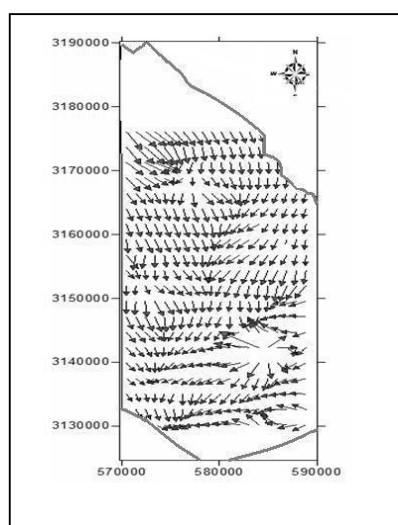
چاه‌های مشاهده‌ای و نوسانات سطح آب در آنها

برای مدل‌سازی از داده‌های اندازه‌گیری شده سطح ایستابی در ۴۱ چاه مشاهده‌ای استفاده گردید (شکل ۴). البته لازم به ذکر است که آمار سطح آب در بیشتر چاه‌های مشاهده‌ای دارای نواقصی بود که برای رفع این مشکل بین رقوم سطح آب چاه‌های مشاهده‌ای که دارای نقص بودند و رقوم سطح آب چاه‌های مشاهده‌ای مجاور که روند منطقی را دنبال می‌کردند،

که این روش به علت کثرت چاه‌ها و اینکه هر چاه دارای ۷۲ گام زمانی ورودی آمار می‌باشد، در هنگام آنالیز حساسیت بسیار وقت گیر و پرهزینه است. در روش دوم، با توجه به اینکه آب پمپاژ شده از چاه‌های کشاورزی در محدوده همان چاه استفاده می‌شود، به همین دلیل تغذیه حاصل از آب برگشتی کشاورزی از میزان تخلیه سالانه آنها کسر و عدد حاصل به عنوان تخلیه به مدل اعمال می‌شود، در این تحقیق روش دوم مورد استفاده قرار گرفت. برای منطقه مورد نظر ۱۹ درصد تا ۲۳ درصد تخلیه برای چاه‌های کشاورزی و ۶۵ درصد برای چاه‌های شرب و صنعت به عنوان آب برگشتی مد نظر قرار گرفت. با توجه به اینکه عمق

شکل ۱- موقعیت جغرافیایی و زمین شناسی دشت جیرفت

شکل ۲- جهت حرکت آب های زیرزمینی آبخوان دشت جیرفت

را خواهد داشت، صحت سنجی مدل صورت گرفت. مدلی که با دقت مناسبی واسنجی شده باشد چنانچه تحت استرس‌های مختلفی غیر از استرس‌های دوره واسنجی قرار گیرد، باید نتایج قابل قبولی را ارائه کند. بنابراین آمار دوره صحت سنجی باید مربوط به دوره‌ای غیر از دوره زمانی واسنجی باشد (۱۰). برای اطمینان از مدل ساخته شده، لایه‌های اطلاعاتی مورد نیاز برای شش ماه (فروردین ماه ۱۳۸۷ تا مهر ماه ۱۳۸۷) با فرض اینکه تغییرات تنش در سیستم روند سال‌های گذشته را داشته باشد به مدل وارد گردید.

نتایج و بحث

پس از بازدیدهای مکرر از نواحی مختلف دشت جیرفت و جمع‌آوری اطلاعات لازم نتایج به‌دست آمده از واسنجی مدل برای محاسبه هدایت هیدرولیکی و ضریب آبدی ویژه با وضعیت زمین‌شناسی منطقه و شواهد جمع‌آوری شده مقایسه گردیدند. همان‌گونه که از نقشه زمین‌شناسی دشت جیرفت پیداست (شکل ۱)، نواحی شمالی، شمال‌شرقی و شرقی دشت به دلیل درشت دانه بودن مخروط افکنه‌ها^۶ و تشکیلات آبرفتی^۷ دارای بیشترین هدایت هیدرولیکی افقی و آبدی ویژه می‌باشند، هرچه از این نواحی به مرکز و جنوب دشت نزدیکتر شویم به دلیل ریزدانه‌تر شدن تشکیلات آبرفتی^۸ هدایت هیدرولیکی افقی و آبدی ویژه کاهش می‌یابد (شکل‌های ۵ و ۶). بنابراین می‌توان نتیجه گرفت نتایج به‌دست آمده برای هدایت هیدرولیکی افقی و آبدی ویژه در محدوده قابل قبولی قرار دارند و با طبیعت حاکم بر آبخوان سازگاری خوبی را نشان می‌دهند.

بر اساس آمار بارندگی و گزارش شرکت مهندسی مشاور یکم (۵) میزان بارندگی در تغذیه آبخوان نقش عمده‌ای ندارد (حدود ۳۰ میلیون مترمکعب در سال). بیشترین میزان تغذیه آبخوان توسط جریان‌های زیرزمینی در بالادست صورت می‌گیرد (۲۸۸ میلیون مترمکعب در سال). در شکل (۷) اختلاف ارتفاع سطح آب زیرزمینی شمال و جنوب دشت در مسافتی حدوداً ۵۰ کیلومتر، نشان داده شده است.

نتایج واسنجی به صورت مقایسه بار آبی محاسباتی و مشاهداتی در دو چاه مشاهده‌ای شماره ۶ و ۴۰ در شکل‌های (۸) و (۹) نشان داده شده است. در این شکل‌ها سطح آب مشاهداتی و شبیه‌سازی شده از هماهنگی خوبی برخوردارند و مدل به خوبی شرایط طبیعی آبخوان را شبیه‌سازی کرده است. لازم به ذکر است که مدل‌سازی آبهای زیرزمینی یک فرایند طولانی مدت است و باید با به دست آوردن داده‌های جدیدتر و کاملتر در آینده، واسنجی مدل مرتباً تکرار شود و با توجه به داده‌های جدیدتر واسنجی‌های قبلی اصلاح شوند.

رگرسیون‌گیری، و در نهایت با بالا بودن ضریب همبستگی بین این اعداد آمار ناقص سطح آب در چاه‌های مورد نظر بازسازی شدند.

واسنجی^۱

واسنجی مدل با روش مدل‌سازی معکوس و با استفاده از نرم‌افزار PEST صورت گرفت. بدین صورت که با بررسی هیدروگراف چاه‌های مشاهده‌ای در طول زمان مدل‌سازی مشخص شد که در سه ماه دی، بهمن و اسفند ۱۳۸۱ تغییرات سطح آب در چاه‌های مشاهده‌ای ناچیز می‌باشد. بنابراین فرض شد که در این سه ماه بین میزان تخلیه و تغذیه آبخوان تعادل برقرار بوده است، بنابراین میزان تخلیه چاه‌های بهره‌برداری و میزان تغذیه آبخوان برابر در نظر گرفته شدند و در معادله (۱) این دو پارامتر حذف گردیدند ($I = 0$). مدل تهیه شده در این سه ماه در حالت ماندگار واسنجی گردید و تنها مجهول معادله در حالت ماندگار، یعنی ضریب هدایت هیدرولیکی افقی آبخوان، توسط کد PEST تخمین زده شد. پس از واسنجی مدل در حالت ماندگار مدل برای شرایط غیرماندگار نیز واسنجی گردید. با توجه به نامشخص بودن میزان تغذیه آبخوان و آبدی ویژه مانند حالت قبل، ابتدا مدل برای ماه‌های دی، بهمن و اسفند ۱۳۸۱ که میزان تغذیه و تخلیه آبخوان تقریباً در تعادل هستند واسنجی شد و پارامتر آبدی ویژه توسط کد PEST تخمین زده شد. سپس با داشتن ضرایب هیدرودینامیکی آبخوان و میزان برداشت از چاه‌های تخلیه، میزان تغذیه آبخوان تخمین زده شد. مقادیر تغذیه در طی شش سال (۱۳۸۶-۱۳۸۱) در دوره‌های ۳ ماهه و با حدس اولیه ۰,۰۰۰۱ متر در روز در بسته تغذیه^۲ نرم افزار وارد و توسط کد PEST تخمین زده شدند.

آنالیز حساسیت^۳

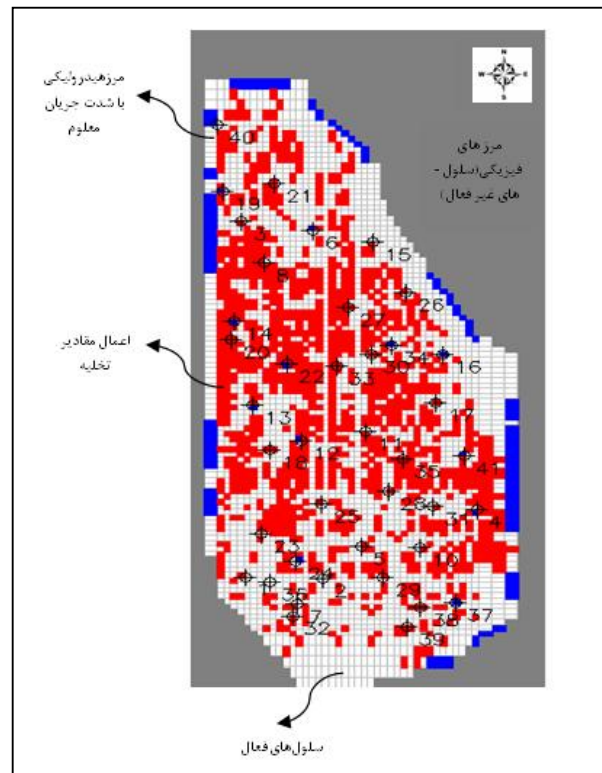
برای بررسی حساسیت مدل ساخته شده به پارامترهای ورودی، مقادیر کالیبره شده هدایت هیدرولیکی افقی، ضریب آبدی ویژه و میزان تغذیه به میزان ۱۰، ۲۰ و ۳۰ درصد افزایش و کاهش داده شدند و پس از هر افزایش و کاهشی مدل اجرا شد و میزان بار آبی محاسبه شده توسط مدل با مقادیر مشاهداتی مقایسه گردید و مقادیر جذر میانگین مربعات خطا برای هر چاه مشاهده‌ای محاسبه شدند.

صحت سنجی^۴

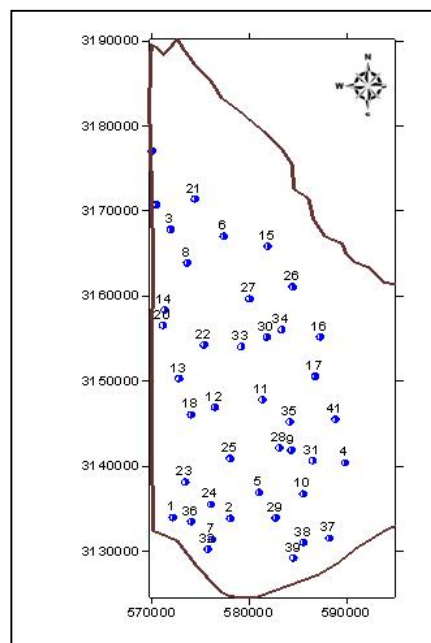
پس از واسنجی و آنالیز حساسیت، برای تأمین اعتبار مدل و سنجش دقت آن و اثبات اینکه مدل قابلیت پیشگویی‌های صحیح

6- Alluvial channel deposits
7- River channel deposits
8- Clay flat

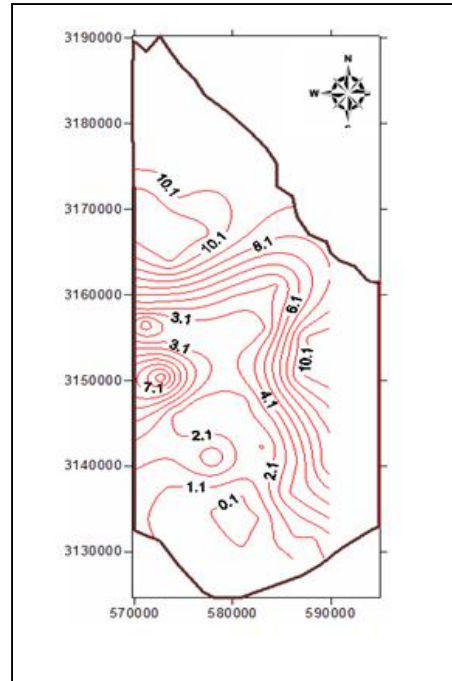
1- Calibration
2- Sensitivity analysis
3- Recharge
4- Verification

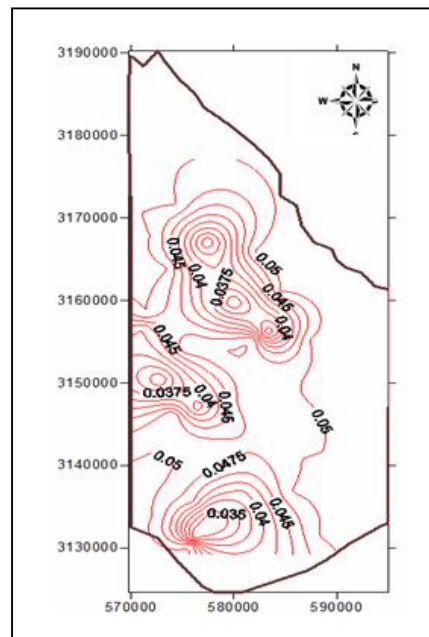
شکل ۳- اعمال مقادیر تغذیه، تخلیه و شرایط مرزی

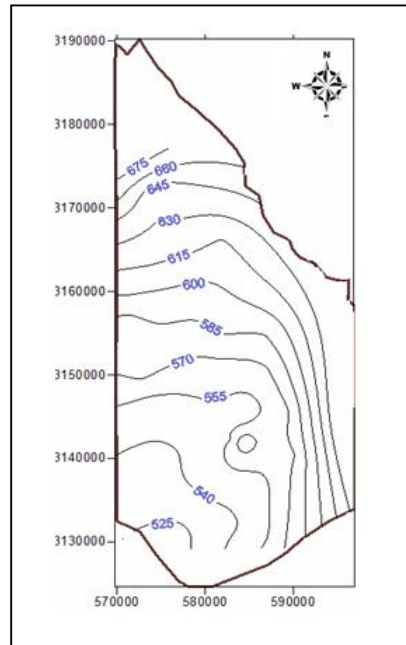
شکل ۴- جا نمایی چاه های مشاهده ای

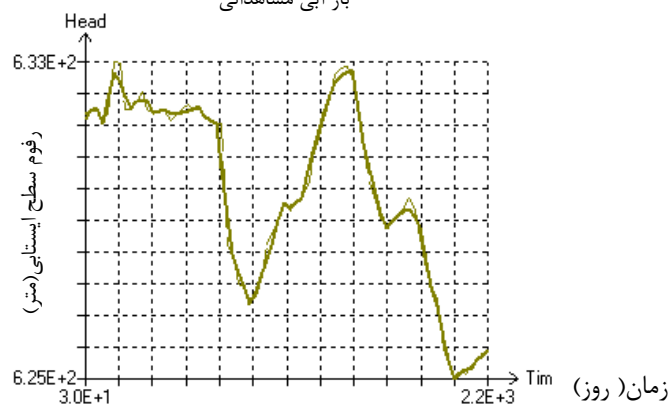
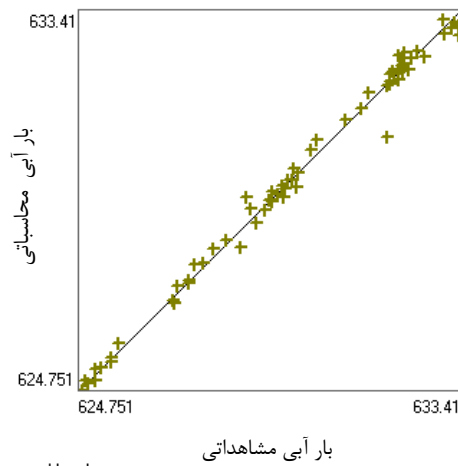
شکل ۵- نقشه هدایت هیدرولیکی افقی بر حسب متر بر روز

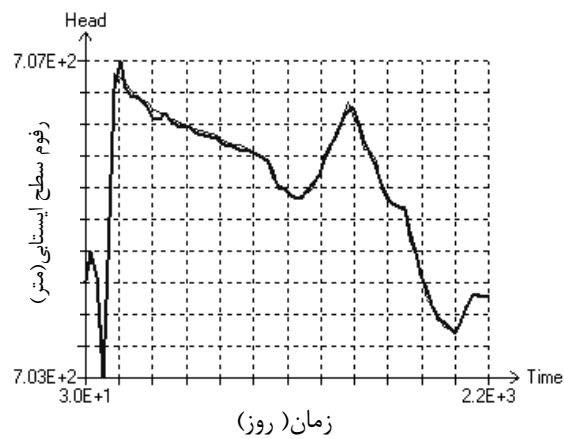
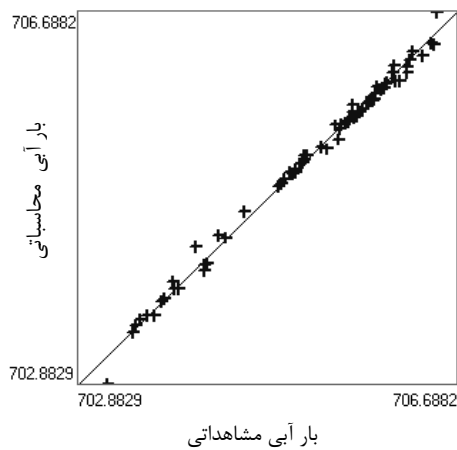
شکل ۶- نقشه ضریب آبدهی ویژه

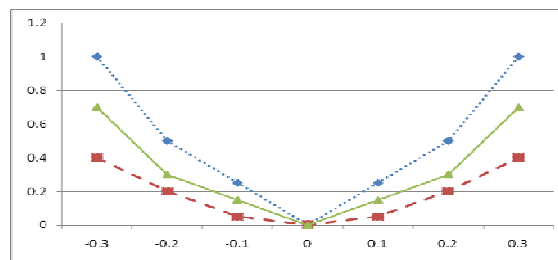
شکل ۷- نقشه میانگین خطوط تر از سطح

شکل ۸- مقایسه بار آبی محاسباتی و مشاهداتی چاه مشاهده‌ای شماره ۶

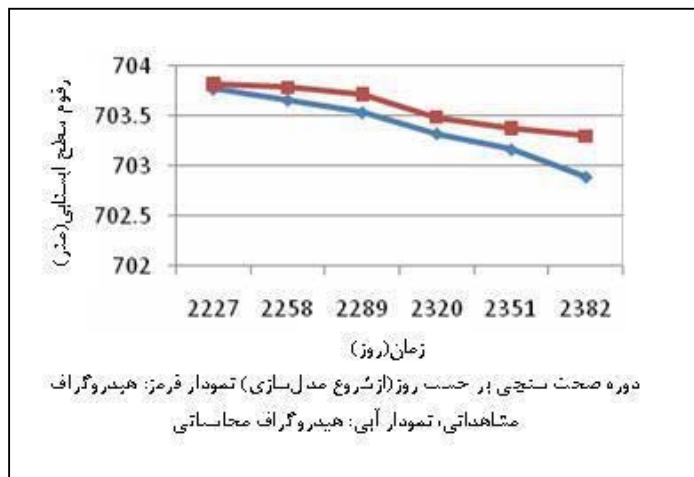

شکل ۹- مقایسه بار آبی محاسباتی و مشاهداتی چاه مشاهده‌ای شماره ۴۰

کاهش و افزایش ۱۰، ۲۰ و ۳۰ درصدی مقادیر ورودی (نمودار نقطه چین: مقدار تغذیه، نمودار خط ممتد: هدایت هیدرولیکی، نمودار خط مقطع: ضریب آبدهی ویژه)

شکل ۱۰- نتیجه آنالیز حساسیت مربوط به ناحیه شامل چاه مشاهده‌ای شماره ۶

شکل ۱۱- مقایسه هیدروگراف محاسباتی و مشاهداتی در انتهای دوره صحت سنجی در چاه مشاهده‌ای شماره ۴۰

پس از بررسی نتایج آنالیز حساسیت تمامی چاه‌های مشاهده‌ای، مشخص شد که مدل ساخته شده نسبت به تغییرات تغذیه نسبت به دو پارامتر دیگر از حساسیت بیشتری برخوردار است و همچنین حساسیت مدل نسبت به مقادیر آبدهی ویژه حداقل می‌باشد. در شکل (۱۰) نتیجه آنالیز حساسیت برای ناحیه شامل چاه مشاهده‌ای شماره ۶ نشان داده شده است. برای مثال در این چاه مشاهده‌ای با افزایش ۱۰ درصدی میزان تغذیه ۰٫۲ متر و با افزایش ۲۰ درصدی میزان تغذیه ۰٫۸ متر و با افزایش ۳۰ درصدی میزان تغذیه یک متر اختلاف مابین سطح آب مشاهداتی و محاسباتی ایجاد گردیده است. کاهش ۱۰ درصد، ۲۰ درصد و ۳۰ درصدی میزان تغذیه نیز به ترتیب ۰٫۲، ۰٫۸ و یک متر اختلاف مابین سطح آب مشاهداتی و محاسباتی ایجاد نموده است. به همین صورت مقادیر خط‌های ایجاد شده بر اثر کاهش و افزایش هدایت هیدرولیکی افقی و ضریب آبدهی ویژه در شکل (۱۰) نشان داده شده است.

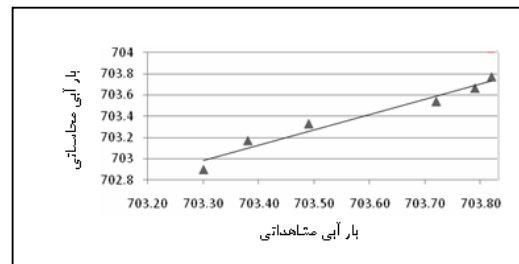
در بررسی صحت مدل، مقادیر سطح آب شبیه سازی شده برای شش ماه فروردین ۱۳۸۷ تا شهریور ۱۳۸۷ با مقادیر مشاهداتی، مقایسه گردید و جذر میانگین مربعات خطا برای تمام چاه‌های مشاهده‌ای برابر ۰٫۸۶۵ محاسبه شد. در شکل‌های (۱۱) و (۱۲) نتیجه حاصل از اجرای مدل در پایان دوره صحت سنجی برای چاه مشاهده‌ای شماره ۴۰ آورده شده است. مدلی که مراحل واسنجی و صحت سنجی را پشت سر گذاشته باشد برای پیش‌بینی وضعیت آینده آبخوان مناسب می‌باشد. در این تحقیق رفتار سیستم تا پایان اسفند ۱۳۹۰ پیش‌بینی شده. لایه‌های اطلاعاتی موردنیاز بر اساس روند تغییرات چهار سال گذشته تهیه شد، اما باید به این نکته توجه داشت به علت در دست نبودن تغییرات اطلاعات هیدرودینامیکی و سطح آب آبخوان در این دوره، به ناچار برای پیش‌بینی روند تغییرات سطح آب، از اطلاعات سال‌های قبل استفاده گردید. برای مثال با توجه به

نتیجه‌گیری

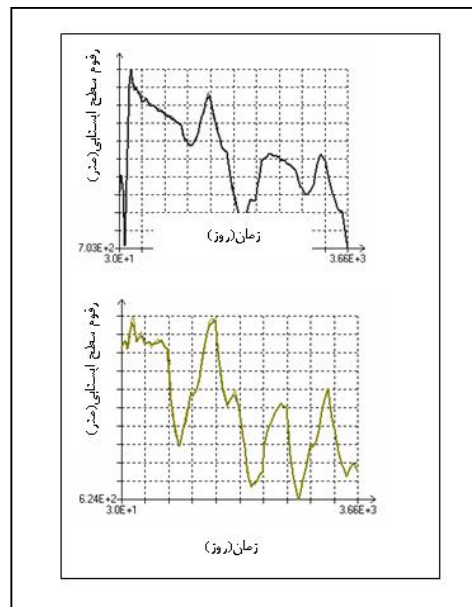
آبخوان دشت جیرفت در ۲۱۹۶ روز و ۲۴ دوره تنش و ۷۲ گام زمانی شبیه‌سازی گردید. نتایج حاصل از مدل در انتهای دوره واسنجی و صحت سنجی نشان دهنده مقبولیت مدل تهیه شده می‌باشد و در طول دوره‌های زمانی اجرای مدل، رقوم سطح آب محاسبه شده با رقوم سطح آب مشاهده شده چاه‌های مشاهده‌ای

این مناطق حفر شود. با توجه به برداشت بیش از سفره آب زیرزمینی دشت جیرفت، سطح آب در اکثر چاه‌های مشاهده‌ای روندی نزولی را طی می‌کند که این امر می‌تواند بخش کشاورزی منطقه را تحت‌الشعاع قرار دهد و اثر اقتصادی زیانباری را برای ساکنین منطقه به وجود آورد. برای مقابله با این وضعیت باید میزان برداشت از آبخوان کاهش یابد تا بین تغذیه و تخلیه آبخوان تعادل برقرار گردد.

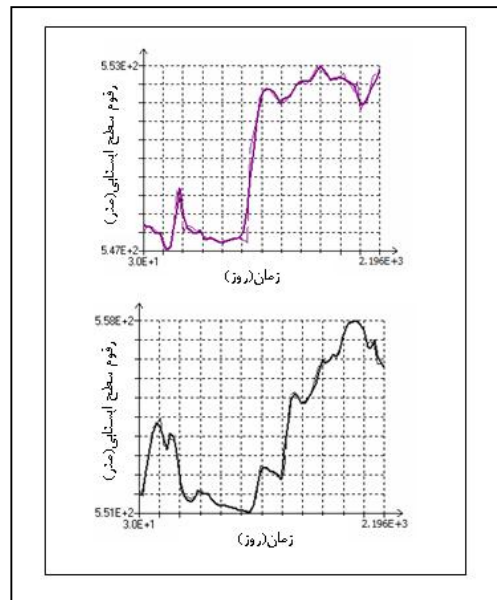
تطابق خوبی داشتند. بنابراین می‌توان از آن جهت بررسی بیلان آب زیرزمینی، پیش‌بینی تنش‌های مختلف و پارامترهای مدیریتی استفاده نمود. با توجه به حساسیت بالای مدل به میزان تغذیه توصیه می‌شود طرح‌های تغذیه مصنوعی در دشت جیرفت مورد بررسی قرار گیرند. نظر به اینکه بیشترین تغذیه جریان‌های زیرزمینی از قسمت‌های شمالی، شمال شرقی و شرقی می‌باشد و در این حاشیه‌ها هیچ چاه مشاهده‌ای وجود ندارد توصیه می‌شود جهت انجام مطالعات تکمیلی در آینده تعدادی چاه مشاهده‌ای در

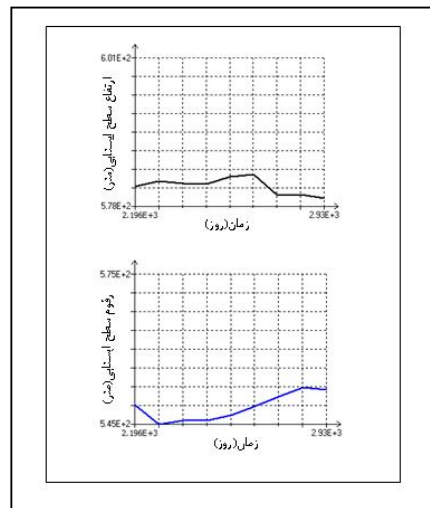
شکل ۱۲-برآزش مقادیر محاسباتی و مشاهداتی در انتهای دوره صحت سنجی در چاه مشاهده‌ای شماره ۴۰

شکل ۱۳- پیش‌بینی تراز سطح ایستایی چاه‌های مشاهده‌ای ۶ و ۴۰ به ترتیب از راست به چپ

شکل ۱۴- مقایسه بار آبی محاسباتی و مشاهداتی چاههای مشاهدهای ۳۹ و ۵ به ترتیب از راست به چپ

شکل ۱۵- روند کاهش ۲۰ درصدی از تخلیه چاهها طی سالهای ۱۳۸۲ تا ۱۳۸۹ و تأثیر آنها بر سطح آب چاههای مشاهدهای ۱۶ و ۴۱

منابع

۱- توسلی، م. و م. چیت سازان. ۱۳۷۷. مدیریت منابع آب دشت مهبیار شمالی با استفاده از مدل ریاضی. دومین همایش انجمن زمین شناسی ایران، تهران.

۲- زارع باغبری، م. و ع. رئیسی. ۱۳۸۱. مدیریت بهره‌برداری از آبهای زیرزمینی لایه آبدار آبرفتی در سالهای خشکسالی. پایان نامه کارشناسی ارشد زمین شناسی (آبشناسی)، دانشگاه شیراز.

- ۳- سروری، م. ۱۳۸۲. هیدروژئولوژی و شبیه‌سازی منابع آب زیرزمینی دشت دوسلق (چنانه). پایان‌نامه کارشناسی ارشد زمین‌شناسی، دانشگاه شهید چمران اهواز.
- ۴- شرکت مهندسی مشاور مه‌اب قدس ۱۳۶۹. جلد سوم مطالعات آبهای زیرزمینی جیرفت. ۸۲ صفحه.
- ۵- شرکت مهندسی مشاور یکم، ۱۳۸۷. جلد چهارم، مطالعات آبهای زیرزمینی هلیل میانی شامل دشت‌های جیرفت و فاریاب شرقی. ۳۰ صفحه.
- ۶- کاظمی آذر، م. ۱۳۸۵. شبیه‌سازی جریان آب زیرزمینی و اثرات زیست محیطی ناشی از پمپاژ آب زیرزمینی در دشت رفسنجان. پایان‌نامه کارشناسی ارشد سازه‌های آبی، دانشکده آب دانشگاه شهید باهنر کرمان.
- ۷- ماجدی، ح. ر. ۱۳۸۰. مطالعه هیدروژئولوژی آبخوان دشت نی ریز با استفاده از مدل ریاضی. پایان‌نامه کارشناسی ارشد زمین‌شناسی، دانشگاه شهید چمران اهواز.
- ۸- نکوآمال، م. ۱۳۸۶. مدل‌سازی آبهای زیرزمینی و بررسی مشکلات ناشی از پمپاژ در دشت بوچیر حمیران در استان هرمزگان. پایان‌نامه کارشناسی ارشد آبیاری و زهکشی، دانشگاه آزاد اسلامی واحد علوم تحقیقات اهواز.
- ۹- واحد معاونت مطالعات پایه منابع آب استان کرمان. ۱۳۸۷. گزارش سیمای آب استان کرمان. ۴۰ صفحه.
- 10- Anderson M. P. and W.W. Woessner. 1992. Applied groundwater modelling simulation of flow and transport. Academic Press, INC, 102 pp.
- 11- Barthel, R. 2008. Aspects of choosing appropriate concepts for modelling groundwater resources in regional integrated water resources management - examples from the Neckar(Germany) and Que'me'catchment (Benin), Physics and Chemistry of the Earth. 33:92 - 114.
- 12- Haddad, M. and N. Mizyed. 1996. Water resources in the middle east conflict and solutions. Water peace and the middle east negotiating resources of Jordan River Basin. In: Tony Allan, Library of modern middle East. New York, USA Tauris Academic Studies.
- 13- Kumar, A. N., Hartmann, D., Charlesworth, P., Kemei, J. K. and K. L. Bristow 2004. Modeling effects of Val-Bird weir height on water tables along the Houghton River. CSIRO Land and Water Client Report for Burdekin, Dry Tropics Board.
- 14- Mc Donald, M.G. and A.W. Harbaugh. 1988. Modflow a modular three-dimensional finite differences groundwater flow model. U. S. Geological Survey, Open File Report, 140 pp.
- 15- Poeter, E. P. and M. C. Hill. 1997. Inverse models: a necessary next step in groundwater modelling. Groundwater, 35(2): 250-260.
- 16- Prikett, T. A. 1979. Groundwater computer models : state of the art. Ground water, 17(2): 167-173.
- 17- Reynolds J.W. and R.K. Spruill. 1995. Groundwater flow simulation for management of a Regulated aquifer system: A Case Study in the North Carolina Coastal Plain. Groundwater. 33(5): 741-748.
- 18- Ronkanen, A.-K. & Kløve, B. 2007. Use of stable isotopes and tracers to detect preferential flow patterns in a peatland treating municipal wastewater. Journal of Hydrology, 397(3-4): 418-429.